

prima instanță: E. Buzu

dosarul nr. 2ra-349/18

instanța de apel: L. Bulgac, Gr. Dașchevici, S. Gîrbu

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Vasile Frunza

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina și șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la declararea nulității raportului de demisie, anularea parțială a ordinului de demisie, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral

și la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva Ministrului Justiției al Republicii Moldova cu privire la declararea nulității raportului de demise, anularea parțială a ordinului de demisei, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 19 iulie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 27 iulie 2015, Vasile Frunza a depus cerere de chemare în judecată împotriva șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez cu privire la declararea nulității raportului de demise, anularea parțială a ordinului de demisie, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit ordinului Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 243 din 28 mai 2012, a fost angajat la Penitenciarul nr. 17 Rezina, în funcția de consultant juridic, iar pe parcursul activității nu i-au fost înaintate obiecții referitoare la modalitatea în care î-și execută obligațiunile funcționale.

Notează că și pe parcursul activității anterioare din 15 ianuarie 2006 nu i-au fost aplicate careva sancțiuni disciplinare și nu i-au fost înaintate obiecții asupra executării obligațiunile funcționale.

Menționează că în luna aprilie 2015, printre rapoartele de evaluare perfectate în baza prevederilor art. 471 alin. (1) CPP, era și raportul perfectat de condamnatul Ahmad Ahmad Mohamed, condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2011, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, pe un termen de 8 ani, penitenciar de tip închis și care a depus o cerere în instanța de judecată cu privire la eliberarea sa condiționată.

Subliniază că la semnarea raportului în cauză, de către șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez i s-a dat de înțeles că candidatura acestui condamnat ar fi trebuit să fie acceptată pentru eliberarea condiționată.

Afirmă că, examinând dosarul condamnatului Ahmad Ahmad Mohamed, dânsul a stabilit că acesta nu corespunde prevederilor art. 91 Codul penal, raportând cazul Comisiei penitenciare, iar la 5 mai 2015, instanța de judecată a respins cererea condamnatului Ahmad Ahmad Mohamed.

De atunci dânsul a început a avea probleme cu conducerea penitenciarului, în persoana șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez, care a ordonat să nu-i permită intrarea în penitenciar fără permisiunea lui personală.

Explică că pentru a nu tensiona situația, a depus un raport pentru acordarea concediului anual pentru anul 2014, însă, cancelaria penitenciarului i-a refuzat înregistrarea acestuia pe motiv că raportul respectiv nu era vizat de către șeful penitenciarului.

Indică că adresându-se către șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez, cu solicitarea de a-i aviza raportul, acesta i-a refuzat pe motiv că pentru anul 2014, dânsul avea dreptul la concediu doar în primul trimestru al anului 2015.

Notează că a scris un alt raport, solicitând concediul pentru anul 2015 începând cu 1 iunie 2015, la care șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez i-a zis să-l pună pe masă, că el personal va prezenta raportul secției cadre.

Menționează că la 24 mai 2015, pe la orele 15:41, a telefonat șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez, care i-a comunicat că la 22 mai 2015 au evadat niște condamnați din Penitenciarul nr. 10, și împreună cu alte persoane, care fac parte din grupa de căutare în care el a fost numit responsabil, urmează să plece în or. Briceni pentru a ajuta colegii la căutarea persoanelor evadate.

Remarcă că a informat pe șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez că nu poate pleca, deoarece este acasă de unul singur cu copilul minor de 13 ani, la ce i s-a reproșat că acest fapt nu se discută.

Sușține că nedorind să intre și într-un conflict și mai mare cu conducerea, cunoscând că colaboratorul sistemului penitenciar are obligația să se conformeze

dispozițiilor conducătorului căruia este subordonat direct, s-a deplasat împreună cu grupa de căutare în or. Briceni satul Corjeuți, iar aproximativ pe la orele 00:01 au fost informați că condamnatul a fost prins în or. Mărculești.

Deoarece dânsul a lucrat toată noaptea, conform prevederilor Codului muncii, i se cuvenea cel puțin 12 ore libere, de aceea a doua zi nu s-a prezentat la muncă.

Relevă că la 26 mai 2015, șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez, i-a adus la cunoștință că pentru faptul că nu a fost la serviciu la 25 mai 2015, urmează a fi concediat, invocând că el nicăieri nu l-a trimis și pe cazul dat se va porni o anchetă de serviciu pentru lipsa lui de la serviciu pe data de 25 mai 2015 și ai celorlalți colaboratori

Insistă că lipsa lui de la serviciu la data de 25 mai 2015 este motivată, fapt ce poate fi adevărat prin descifrările telefonice, prin care a vorbit cu șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez și a fost în r-nul Briceni în scop serviciu, împreună cu colaboratorii G. Tuluc și V. Prodaniuc.

Subliniază că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez i-a relatat că vede doar o metodă pentru ca el să scape de anchetă și anume să scrie un raport de eliberare cu ziua de 27 mai 2015, în caz contrar îl va concedia pe articol, împreună cu ceilalți colaboratori G. Tuluc și V. Prodaniuc.

Afirmă că dânsul i-a cerut șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez permisiunea de a pleca în concediu pentru anul 2014, apoi pentru anul 2015 și îndată după concediu, va depune un raport de eliberare.

Pentru orice eventualitate, a depus un raport la data de 15 iunie 2015, prin care a solicitat de a fi concediat din data de 30 iunie 2015, raportul dat lăsându-l Gr. Trîmbaci, care ulterior, l-a transmis Oxanei Șpac, colaborator al cancelariei penitenciarului, la care șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez i-a remarcat că conducerea Departamentul Instituțiilor Penitenciare în numele lui Petru Bîrca, insistă ca el să fie concediat cu ziua de atunci și nu poate fi vorba de niciun concediu, nici pentru anul 2014, nici pentru anul 2015, că concediile nefolosite i se vor achita, precum și că ar trebui să se gândească mai bine la familie, dar nu la serviciu, că el personal a stat închis o perioadă de timp datorită celui mai bun prieten al său - unui cumătru.

Insistă că după cele relatate de către șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez, a înțeles că este amenințat atât el, cât și membrii familiei lui cu o răfuială, inclusiv prin faptul că poate să-i fie create situații prin care dânsul poate fi arestat, și cu o astfel de presiune psihică puternică a fost impus să depună raportul de eliberare cu solicitarea de a fi demisionat cu data de 27 mai 2015.

Menționează că din cauza stresului a avut de suferit, i s-a ridicat tensiunea arterială și intracraniană, a căzut jos în biroul de serviciu, ca urmare s-a adresat medicului de familie, care l-a trimis pentru examinare medicului neurolog, ultimul explicându-i că urgent urmează să fie internat în spital.

Susține că a revenit la serviciu, unde în secția de cadre, pe masă a văzut raportul său, deja vizat. Atunci, în prezența colaboratorilor G. Trîmbaci, I. Scutelnic și V. Carpovici, l-a luat și l-a rupt, motivând că potrivit prevederilor

Codului muncii, are dreptul să-și retragă cererea de concediere timp de 14 zile. Peste aproximativ 5-10 minute a fost invitat la șeful Penitenciarului, care i-a explicat că dacă nu va depune un alt raport de demisionare vor fi concediați atât el, cât și ceilalți colaboratori, iar colaboratorul G. Trîmbaci va fi sancționat cu muștrare pentru că i-a permis să fure raportul de concediere.

Relevă că raportul de concediere dânsul nu l-a furat, dar l-a luat în prezența persoanelor sus indicate și că faptele lui nu se încadrează în componența de infracțiune prevăzută de prevederile art. 186 Cod penal.

Susține că dânsul a fost impus să depună raportul de concediere în cauză, fiind influențat puternic din punct de vedere psihic.

Indică că l-a informat pe șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez că urmează să fie internat în spital, iar la toate argumentele lui, șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez i-a declarat că nu are nicio șansă, pentru că el are ordin să-1 concedieze.

Declară că a depus raportul solicitat, doar cu data de 1 iunie 2015, cu scopul de a dispune de un termen pentru a depune o petiție în instanțele ierarhic superioare referitor pentru eliberarea sa ilegală.

Iar ulterior, a depus un alt raport pe numele Ministrului Justiției al Republicii Moldova, prin care a solicitat ca raportul de demisie să fie anulat, pe motiv că s-a răzgândit, însă cancelaria a refuzat să înregistreze acest raport din motiv că nu este vizat și din această cauză, din nou s-a adresat către șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez și i-a promis că se va concedia din 30 iunie 2015, la care acesta i-a răspuns că statul nu are bani să cheltuiască cu el pentru achitarea indemnizației.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 1, 5 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 12, 14, 16, 610, 616, 1398, 1404, 1416, 1418, 1422 Cod civil, art. 39 alin. (3) și (7), 85 alin. (1) lit. a) CPC, art. 535 Codul muncii.

Solicită admiterea acțiunii, de a considera nul raportul depus la 26 mai 2015 sub o enormă presiune psihică, prin care a fost nevoit de a solicita demisionarea din cadrul sistemului penitenciar, începând cu data de 1 iunie 2015;

- de a considera nul ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 229 din 2 iunie 2015 în partea în care el, începând cu data de 1 iunie 2015 a fost demisionat din cadrul sistemului penitenciar, cu restabilirea lui în funcția deținută anterior;

- încasarea din contul șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez în beneficiul lui a sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciul moral, pentru faptul demisionării lui ilegale;

- obligarea administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina în numele lui Ion Cherchez, de a-i acorda concediile anuale nefolosite pentru anii 2014 și 2015, pentru concediile anuale refuzate ilegal și încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral;

- încasarea din contul șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez a sumei de 50000 lei, pentru faptul că pârâtul știind cu certitudine că stătea acasă de

unul singur cu copilul minor în vârstă de 13 ani și obligându-l de a pleca în deplasare într-o zi liberă de duminică, după amiaza zilei, știind cu certitudine că copilului minor va rămânea fără supraveghere, expunându-l unui pericol vădit și pentru amenințările directe asupra lui și a membrilor familiei lui;

- încasarea din contul șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez a sumei de 225 lei cu titlu de prejudiciu material, pentru faptul că pârâtul, ca urmare a deplasării în satul Corjeuți, r-nul Briceni a refuzat de a achita costul deplasării;

- încasarea prejudiciului material egal cu dublu zilei de muncă pentru faptul că a fost trimis la serviciu într-o zi de duminică pe timp de noapte, care nu i-a fost achitată după cum prevede legislația în vigoare;

- încasarea din contul șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez a sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru faptul că urmare a influenței psihice puternice parvenite din partea pârâtului, i s-a ridicat tensiunea intercraniană și i s-a adus o daună considerabilă sănătății;

- încasarea din contul șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez a tuturor cheltuielilor de tratament în sumă totală de 3241 lei;

- încasarea din contul șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez a prejudiciului material ratat în sumă de 25840 lei, pentru faptul că pârâtul nu i-a permis de a încasa legal indemnizația unică ce se stabilește colaboratorilor sistemului penitenciar odată cu concedierea;

- încasarea din contul șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez a sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru faptul că pârâtul pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, mai ales a lunii mai a anului 2015, nu i-a permis să intre în penitenciar, și au fost infiltrate bârfe, precum că el introduce în penitenciar și ulterior predă deținuților obiecte interzise, le dă consultații contrar intereselor administrației penitenciarului, prin care fapt i-a fost încălcată onoarea și demnitatea de colaborator al sistemului penitenciar, adică pentru calomniere;

- încasarea din contul șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez a sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru persecutarea lui de către pârât, ca urmare a exprimării în public a poziției sale referitor la posibila eliberare ilegală a lui Ahmad Ahmad Mohamed.

Totodată a mai solicitat Vasile Frunza, intentarea unei proceduri contravenționale în privința șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez pentru faptul comiterii de către acesta a contravenției prevăzute de art. 70 Cod contravențional și pentru faptul că la indicația șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez s-au efectuat falsificări în documentele contabile legate de tabelarea muncii colaboratorilor, de remunerarea acestora, de a-l atrage la răspunderea prevăzută de legislația în vigoare.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015, cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez cu privire la declararea nulității raportului de demisie, anularea parțială a ordinului de demisie, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral, a fost strămutată la Judecătoria Orhei.

La 18 noiembrie 2015, Frunza Vasile a depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentului Instituțiilor Penitenciare și Penitenciarului nr. 17 Rezina, prin care a solicitat:

- de a considera nul și depus sub o enormă presiune psihică raportul de demisie din 26 mai 2015, prin care a solicitat demisia începând cu 1 iunie 2015;

- a considera nul ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 229 din 2 iunie 2015, în partea în care începând cu 1 iunie 2015 a fost demis din cadrul sistemului penitenciar, precum și restabilire sa în funcția deținută anterior;

- încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin demisia sa ilegală;

- obligarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova de a-i acorda concediile anuale de odihnă nefolosite pentru anii 2014 și 2015, conform art. 118 din Codul muncii;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat ca urmare a refuzului ilegal de a-i acorda concediile anuale de odihnă nefolosite pentru anii 2014 și 2015;

- încasarea sumei de 225 lei cu titlu de prejudiciu material, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, ca urmare a deplasării în satul Corjeuți, r-nul Briceni a refuzat de a achita costul deplasării;

- încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat ca urmare a daunei considerabile aduse sănătății, în rezultatul influenței psihice puternice, precum și a sumei de 3241 lei cu titlu de cheltuieli legate de tratament;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, ca urmare a faptului că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, mai ales a lunii mai a anului 2015, nu i-a permis să intre în penitenciar, și au fost infiltrate bârfe, precum că el introduce în penitenciar și ulterior predă deținuților obiecte interzise, le dă consultații contrar intereselor administrației penitenciarului, prin care fapt i-a fost încălcată onoarea și demnitatea de colaborator al sistemului penitenciar, adică pentru calomniere.

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru persecutarea lui de către șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, ca urmare a exprimării în public a poziției sale referitor la posibila eliberare ilegală a lui Ahmad Ahmad Mohomed.

Totodată a mai solicitat Vasile Frunza, intentarea unei proceduri contravenționale în privința șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez pentru faptul comiterii de către acesta a contravenției prevăzute de art. 70 Cod contravențional și pentru faptul că la indicația șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez s-au efectuat falsificări în documentele contabile legate de tabelarea muncii colaboratorilor, de remunerarea acestora, de a-l atrage la răspunderea prevăzută de legislația în vigoare.

La 12 octombrie 2015, Vasile Frunza a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministrului Justiției al Republicii Moldova cu privire la

declararea nulității raportului de demisie, anularea parțială a ordinului de demisie, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral, invocând aceleași circumstanțe de fapt și de drept ca și cele indicate în cererea de chemare în judecată indicată mai sus, și prin care a solicitat admiterea acțiunii;

- repunerea lui în termen pentru adresarea în instanța de judecată din motivul că termenul de 3 luni, prevăzut de art. 355 alin. (1) Codul muncii, a fost omis neintenționat;

- de a considera nul raportul depus la 26 mai 2015 sub o enormă presiune psihică, prin care a fost nevoit de a solicita demisionarea din cadrul sistemului penitenciar, începând cu data de 1 iunie 2015;

- de a considera nul ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 229 din 2 iunie 2015 în partea în care el, începând cu data de 1 iunie 2015 a fost demisionat din cadrul sistemului penitenciar, cu restabilirea lui în funcția deținută anterior;

- încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru faptul demisionării lui ilegale;

- obligarea conducerii Ministerului Justiției al Republicii Moldova de a-i acorda concediile anuale nefolosite pentru anul 2014 și 2015;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru concediile anuale refuzate ilegal;

- încasarea sumei de 50000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova știind cu certitudine că stătea acasă de unul singur cu copilul minor în vârstă de 13 ani și obligându-l de a pleca în deplasare într-o zi liberă de duminică, după amiaza zilei, știind cu certitudine că copilului minor va rămânea fără supraveghere, expunându-l unui pericol vădit și pentru amenințările directe asupra lui și a membrilor familiei sale;

- încasarea din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui a prejudiciului material în sumă de 225 lei, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova, ca urmare a deplasării în satul Corjeuți, r-nul Briceni a refuzat de a-i achita costul deplasării;

- încasarea prejudiciului material egal cu dublu zilei de muncă pentru faptul că a fost trimis la serviciu într-o zi de duminică pe timp de noapte, care nu i-a fost achitată după cum prevede legislația în vigoare;

- încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru faptul că ca urmare a influenței psihice puternice parvenite din partea șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova i s-a adus o daună considerabilă sănătății;

- încasarea tuturor cheltuielilor de tratament în sumă totală de 3241 lei;

- încasarea prejudiciului material ratat în sumă de 25840 lei, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova nu i-a permis de a încasa legal indemnizația unică ce se stabilește colaboratorilor sistemului penitenciar odată cu concedierea;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciul moral, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, mai ales a lunii mai a anului 2015, nu i-a permis să intre în penitenciar, și au fost infiltrate bârfe, precum că el introduce în penitenciar și ulterior predă deținuților obiecte interzise, le dă consultații contrar intereselor administrației penitenciarului, prin care fapt i-a fost încălcată onoarea și demnitatea de colaborator al sistemului penitenciar, adică pentru calomniere;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru persecutarea lui de către șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, ca urmare a exprimării în public a poziției sale referitor la posibila eliberare ilegală a lui Ahmad Ahmad Mohomed.

Totodată a mai solicitat Vasile Frunza, intentarea unei proceduri contravenționale în privința șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez pentru faptul comiterii de către acesta a contravenției prevăzute de art. 70 Cod contravențional și pentru faptul că la indicația șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova s-au efectuat falsificări în documentele contabile legate de tabelarea muncii colaboratorilor, de remunerarea acestora, de a-l atrage la răspunderea prevăzută de legislația în vigoare.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 6 aprilie 2016, cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva Ministrului Justiției al Republicii Moldova cu privire la declararea nulității raportului de demise, anularea parțială a ordinului de demisei, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral, a fost transmisă Judecătoriei Orhei, pentru soluționarea chestiunii de conexare cu dosarul civil, dintre aceleași părți, care se află în procedura judecătorului Ecaterina Buzu.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 15 aprilie 2016, cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva Ministrului Justiției al Republicii Moldova cu privire la declararea nulității raportului de demise, anularea parțială a ordinului de demisei, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral, a fost conexată cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentului Instituții Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina și șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez cu privire la declararea nulității raportului de demise, anularea parțială a ordinului de demisei, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 19 iulie 2016, a fost respinsă acțiunea lui Vasile Frunza împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentului Instituției Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina și șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez cu privire la declararea nulității raportului de demise, anularea parțială a ordinului de demisei, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral.

A fost încasat de la Vasile Frunza în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 12103 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, a fost admis apelul declarat de către Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman și modificată hotărârea Judecătorei Orhei din 19 iulie 2016 și anume în partea ce ține de încasarea taxei de stat în sumă de 12103 lei, în sensul micșorării și a fost încasat de la Vasile Frunza în folosul statului taxa de stat în sumă de 350 lei constituită a câte 100 lei pentru 2 capete de cerere cu caracter nepatrimonial și 150 lei pentru capătul de cerere cu caracter patrimonial.

În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2017, a fost admis recursul declarat de către Vasile Frunza, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017 și restituită cauza la rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman și menținută hotărârea Judecătorei Orhei din 19 iulie 2016.

La 10 ianuarie 2018, Vasile Frunza a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că hotărârea primei instanțe, cât și deciziile Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017 și 24 ianuarie 2017 au fost emise cu încălcarea legislației naționale și internaționale, fără studierea de facto a cerințelor înaintate și a probelor acumulate și fără a lua în considerație constatările și mențiunile invocate în decizia Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2017.

Obiectează că atât prima instanță, cât și instanța de apel au respins toate demersurile înaintate de el cu privire la audierea martorilor ce ar fi dovedit veridicitatea celor expuse în acțiune, cât și demersurile avocatului lui Sergiu Șteliman cu privire la audierea martorilor, atât și cele legate de stabilirea locului aflării pârâtului principal, Ion Cherchez, fostul șef al Penitenciarului nr. 17 Rezina și asigurării prezentării acestuia la ședințele de judecată.

Relevă că instanța de apel nu a examinat toate cerințele lui înaintate din acțiune și anume cele legate de discriminarea lui, imixtiunea în viața lui privată, interzicerea exprimării părerii personale și celelalte indicate în cerere.

Cu referire la prevederile art. 85 alin. (4) Codul muncii, menționează că primul raport prin care a solicitat retragerea raportului de demisie, a fost depus la

data de 26 mai 2015, însă șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez nu a dorit să-l ia în considerație.

Sușține că dovada precum că dânsul a solicitat anularea raportului de demisionare până la expirarea condițiilor art. 85 alin. (4) Codul muncii, servește și cererea de chemare în judecată înaintată la data de 29 mai 2015 în Judecătoria Rezina și cererile lui expediate la data de 30 mai 2015 către Ministrul Justiției, Avocatul Poporului și Președintelui Comisiei Parlamentare pentru drepturile omului și relații interetnice, prin care a solicitat recunoașterea nulă a ordinului cu privire la demisionarea lui.

Consideră eronate constatările instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că angajatorul nu a recepționat până la data indicată, la care raporturile de muncă urmau să înceteze prin demisie, o cerere/raport prin care să-și fi retras cererea de demisie din 26 mai 2015 sau o nouă cerere din numele lui prin care ar fi anulat solicitarea de demisie.

Insistă că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au luat în considerație argumentele lui că la indicația șefului penitenciarului a plecat cu un grup de colegi în raionul Briceni, pentru a căuta un deținut, care a evadat din penitenciar, iar a doua zi, în conformitate cu actele normative departamentale la care s-a referit în acțiune, a avut dreptul la o zi liberă, deoarece a lucrat toată noaptea.

La fel, obiectează că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu s-au expus asupra tuturor argumentelor expuse de către el.

Mai menționează că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerație faptul că Ion Cherchez, șef al Penitenciarului nr. 17 Rezina, prin referința depusă la acțiunea lui, a comis o imixtiune în viața lui personală, fapt ce se demonstrează prin examinarea referinței în cauză și care fapt se pedepsește și în conformitate cu art. 177 Cod penal.

Consideră neîntemeiate concluziile instanței de apel prin care au fost respinse argumentele lui cu privire la faptul că a fost eliberat din funcție în perioada aflării lui în concediu medical, din considerentul că interdicția eliberării din funcție în această perioadă vizează potrivit art. 86 alin. (2) Codul muncii, doar concedierea pentru temeiurile prevăzute la alin. (1) al acestui articol, iar o astfel de interdicție lipsește în cazul admiterii de către angajator a demisiei la inițiativa angajatorului și că dânsul nu a înștiințat angajatorul despre aflarea sa în concediu medical.

În context, explică că noțiunea de concediere și demisie, ambele constituie încetarea raporturilor de muncă și demisia nu se poate produce pe parcursul aflării în concediu medical.

Subliniază că prima instanță, cât și instanța de apel impunându-l la achitarea taxei de stat, nu au luat în considerație faptul că în acțiunea depusă, toate pretențiile înaintate față de Ion Cherchez, au fost înaintate nu față de o persoană fizică, dar ca șef al Penitenciarului nr. 17 Rezina, a unui conducător al autorității publice și ca urmare a neîndeplinirii corespunzătoare de către acesta a atribuțiilor sale funcționale, fiind întemeiate pe dispozițiile art. 1, 3, 5 și 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, iar în conformitate cu

prevederile art. 16 alin. (3), 85 alin. (1) CPC, dânsul urma a fi scutit de plata taxei de stat.

La fel, remarcă că obiectul acțiunii îl constitui restabilirea în muncă, ce ține de un litigiu de muncă și prin urmare luând în considerație prevederile art. 85 alin. (1) lit. a) CPC și art. 353 Codul muncii, urma la fel să fie scutit de plata taxei de stat.

La 13 februarie 2018, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Departamentul Instituțiilor Penitenciare au depus referință, prin care au solicitat declararea recursului lui Vasile Frunza ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 18 decembrie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 140 vol. III), careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din materialele pricinii, înaintând acțiunea în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentului Instituții Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina și șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, cu ulterioarele concretizări, Vasile Frunza a solicitat:

- de a considera nul și depus sub o enormă presiune psihică raportul de demisie din 26 mai 2015, prin care a solicitat demisia începând cu 1 iunie 2015;

- a considera nul ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 229 din 2 iunie 2015, în partea în care începând cu 1 iunie 2015 a fost demis din cadrul sistemului penitenciar, precum și restabilire sa în funcția deținută anterior;

- încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin demisia sa ilegală;

- obligarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova de a-i acorda concediile anuale de odihnă nefolosite pentru anii 2014 și 2015, conform art. 118 din Codul muncii;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat ca urmare a refuzului ilegal de a-i acorda concediile anuale de odihnă nefolosite pentru anii 2014 și 2015;

- încasarea sumei de 225 lei cu titlu de prejudiciu material, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, ca urmare a deplasării în satul Corjeuți, r-nul Briceni a refuzat de a achita costul deplasării;

- încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat ca urmare a daunei considerabile aduse sănătății, în rezultatul influenței psihice puternice, precum și a sumei de 3241 lei cu titlu de cheltuieli legate de tratament;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, ca urmare a faptului că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, mai ales a lunii mai a anului 2015, nu i-a permis să intre în penitenciar, și au fost infiltrate bârfe, precum că el introduce în penitenciar și ulterior predă deținuților obiecte interzise, le dă consultații contrar intereselor administrației penitenciarului, prin care fapt i-a fost încălcată onoarea și demnitatea de colaborator al sistemului penitenciar, adică pentru calomniere.

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru persecutarea lui de către șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, ca urmare a exprimării în public a poziției sale referitor la posibila eliberare ilegală a lui Ahmad Ahmad Mohomed.

Totodată a mai solicitat Vasile Frunza, intentarea unei proceduri contravenționale în privința șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez pentru faptul comiterii de către acesta a contravenției prevăzute de art. 70 Cod contravențional și pentru faptul că la indicația șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez s-au efectuat falsificări în documentele contabile legate de tabelarea muncii colaboratorilor, de remunerarea acestora, de a-l atrage la răspunderea prevăzută de legislația în vigoare.

Este cert și faptul că la 12 octombrie 2015, Vasile Frunza a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministrului Justiției al Republicii Moldova prin care a solicitat admiterea acțiunii;

- repunerea lui în termen pentru adresarea în instanța de judecată din motivul că termenul de 3 luni, prevăzut de art. 355 alin. (1) Codul muncii, a fost omis neintenționat;

- de a considera nul raportul depus la 26 mai 2015 sub o enormă presiune psihică, prin care a fost nevoit de a solicita demisionarea din cadrul sistemului penitenciar, începând cu data de 1 iunie 2015;

- de a considera nul ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 229 din 2 iunie 2015 în partea în care el, începând cu data de 1 iunie 2015 a fost demisionat din cadrul sistemului penitenciar, cu restabilirea lui în funcția deținută anterior;

- încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru faptul demisionării lui ilegale;

- obligarea conducerii Ministerului Justiției al Republicii Moldova de a-i acorda concediile anuale nefolosite pentru anul 2014 și 2015;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru concediile anuale refuzate ilegal;

- încasarea sumei de 50000 lei, cu titlu de prejudiciului moral, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova știind cu certitudine că stătea acasă de unul singur cu copilul minor în vârstă de 13 ani și obligându-l de a pleca în deplasare într-o zi liberă de duminică, după amiaza zilei, știind cu certitudine că copilului minor va rămânea fără supraveghere, expunându-l unui pericol vădit și pentru amenințările directe asupra lui și a membrilor familiei sale;

- încasarea din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui a prejudiciului material în sumă de 225 lei, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova, ca urmare a deplasării în satul Corjeuți, r-nul Briceni a refuzat de a-i achita costul deplasării;

- încasarea prejudiciului material egal cu dublu zilei de muncă pentru faptul că a fost trimis la serviciu într-o zi de duminică pe timp de noapte, care nu i-a fost achitată după cum prevede legislația în vigoare;

- încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru faptul că ca urmare a influenței psihice puternice parvenite din partea șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova i s-a adus o daună considerabilă sănătății;

- încasarea tuturor cheltuielilor de tratament în sumă totală de 3241 lei;

- încasarea prejudiciului material ratat în sumă de 25840 lei, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova nu i-a permis de a încasa legal indemnizația unică ce se stabilește colaboratorilor sistemului penitenciar odată cu concedierea;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciul moral, pentru faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, mai ales a lunii mai a anului 2015, nu i-a permis să intre în penitenciar, și au fost infiltrate bârfe, precum că el introduce în penitenciar și ulterior predă deținuților obiecte interzise, le dă consultații contrar intereselor administrației penitenciarului, prin care fapt i-a fost încălcată onoarea și demnitatea de colaborator al sistemului penitenciar, adică pentru calomniere;

- încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru persecutarea lui de către șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez, ca urmare a exprimării în public a poziției sale referitor la posibila eliberare ilegală a lui Ahmad Ahmad Mohamed.

Totodată a mai solicitat Vasile Frunza, intentarea unei proceduri contravenționale în privința șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez pentru faptul comiterii de către acesta a contravenției prevăzute de art. 70 Cod contravențional și pentru faptul că la indicația șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez, angajat al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, respectiv al Ministerului Justiției al Republicii Moldova s-au efectuat falsificări în

documentele contabile legate de tabelarea muncii colaboratorilor, de remunerarea acestora, de a-l atrage la răspunderea prevăzută de legislația în vigoare.

Iar prin încheierea Judecătoriei Orhei din 15 aprilie 2016, cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva Ministrului Justiției al Republicii Moldova cu privire la declararea nulității raportului de demise, anularea parțială a ordinului de demisei, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral, a fost conexată cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentului Instituției Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina și șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Ion Cherchez cu privire la declararea nulității raportului de demise, anularea parțială a ordinului de demisei, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 19 iulie 2016, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii lui Vasile Frunza, pe care a respins-o și a fost încasat de la Vasile Frunza în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 12103 lei.

Judecând apelul declarat de către Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman, instanța de apel, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, a respins apelul declarat de către Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman și a menținut hotărârea Judecătoriei Orhei din 19 iulie 2016.

La caz, instanța de recurs constată, însă, că contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator anexat la dosar, precum normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii și cadrului legal, fără a da o apreciere concretă și clară ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a

ajuns.

Astfel, se constată că, instanța de apel judecând apelul declarat de către Vasile Frunza, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman, într-un mod incert, a reținut pe de o parte că la data de 30 mai 2015, zi de sâmbătă, apelantul Vasile Frunza a depus la poștă o adresare către Ministerul Justiției al Republicii Moldova prin care a solicitat declararea nulității raportului său din 26 mai 2015, pe motivul că a fost impus să se concedieze de către conducerea Penitenciarului nr. 17 Rezina, unde activa, iar pe de altă parte constată că solicitarea dată nu se încadrează în dispozițiile art. 85 alin. (4) Codul muncii, în redacția în vigoare la data depunerii cererii respective.

Instanța de recurs relevă că această incertitudine nu poate fi trecută cu vederea, cu atât mai mult cu cât, dispozițiile art. 85 alin. (4) Codul muncii, în vigoare la acel moment, stipulau expres că salariatul este îndreptățit să-și retragă cererea *sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima* până la expirarea termenului în care a solicitat demisia, astfel încât salariatul are obligația de a expune explicit în solicitarea înaintată cerința de retragere a raportului de demisie sau de anulare a acestuia de către salariat.

Mai mult că elucidarea aspectului enunțat este cu atât mai important, cu cât din cererea expediată la data de 30 mai 2015 în adresa Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Vasile Frunza invocând prevederile art. 85 alin. (4) Codul muncii, a solicitat declararea nulă a raportului depus la data de 26 mai 2015, prin intermediul unei influențe puternice psihice și prin care a fost obligat să ceară demisionarea din cadrul sistemului penitenciar al Republicii Moldova începând cu data de 1 iunie 2015 (f. d. 73-75 vol. I), împrejurări care însă, au rămas fără examinare de către instanța de apel.

În același timp, se atestă că ajungând la concluzia respingerii acțiunii, instanța de apel a trecut cu vederea și nu a elucidat nici argumentul lui Vasile Frunza adus în ședința instanței de apel, că de către prima instanță, cât și anterior de către instanța de apel a fost respinsă cererea lui cu privire la audierea martorilor, fără o motivare adecvată cu privire la respingerea acestei cereri (f. d. 125 vol. III).

Or, prin demersul înaintat în instanța de apel la data de 24 ianuarie 2017 (f. d. 25 vol. III), Vasile Frunza a invocat că prin audierea martorilor Ion Scutelnic, Grigore Tuluc, Vasile Prodaniuc pot fi confirmate circumstanțele importante ale pricinii și anume faptul că între el și șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez s-au format relații ostile, faptul că șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina Ion Cherchez l-a trimis în componența unui grup de lucru în raionul Briceni pentru căutarea unui deținut evadat și că, ulterior șeful penitenciarului l-a amenințat că dacă nu depune un raport de demisie o să îl concedieze pentru absența nemotivată de la muncă, faptul că a fost impus să depună un raport de demisie și faptul că i s-a refuzat în primirea unui raport prin care se solicită retragerea raportului de demisie.

Ca consecință, este evident că instanța de apel a omis de a supune controlului legalitatea hotărârii primei instanțe sub aspectul celor menționate, care însă au importanță pentru soluționarea corectă a litigiului dedus judecării, astfel soluția instanței de apel fiind lipsită de putere de convingere.

De altfel, despre lipsa de certitudine a concluziei instanței de apel la adoptarea deciziei contestate cu recurs, vorbește și faptul că deși instanța pe de o parte constată că Vasile Frunza a remis în adresa angajatorului cererea din 30 mai 2015, aceasta într-un mod confuz a reținut pe de o parte că prin cererea dată Vasile Frunza nu s-a expus asupra retragerii raportului său de demisie sau anularea acestuia, iar pe de altă parte a invocat că destinatarul a solicitat anularea raportului din 26 mai 2015 pe motivul exercitării asupra sa a unei influențe în vederea prezentării acestuia și că prin înaintarea solicitărilor expuse în cererea sa din 30 mai 2015, apelantul Vasile Frunza a instituit o incertitudine referitoare la voința sa, formularea cerințelor în alt mod decât este prevăzut de lege și expunerea acestora în formula ce impunea de fapt angajatorului sarcina de a investiga cauza descrisă, urmând a fi interpretată în sensul necorespunderii acestor cerințe criteriilor legale.

În acest context, instanța de recurs reține că motivarea deciziei instanței de apel este absolut contradictorie, prin urmare, nu poate fi considerată drept precisă și coerentă.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și de a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Vasile Frunza.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 9 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentului Instituției Penitenciare, Penitenciarului nr. 17 Rezina și șefului Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la declararea nulității raportului de demisie, anularea parțială a ordinului de demisie, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea

prejudiciului material și moral și la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Frunza împotriva Ministrului Justiției al Republicii Moldova cu privire la declararea nulității raportului de demise, anularea parțială a ordinului de demisei, restabilirea în funcție, acordarea concediului de odihnă anual nefolosit și repararea prejudiciului material și moral, cu remiterea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu